

bejde, der er sket, ikke har bragt den fornødne Tilfredsstillelse. Nu spørger jeg, hvor Skylden derfor ligger. Jeg tror at kunne svare, at den ligger ikke deri, at man ikke netop i Fjor fik gennemført Adskillelsen mellem Handel og Administration, og heller ikke i de kgl. Anordninger, der udstedtes sidste Foraar, men derimod i selve Lovens Bestemmelser og i det Forhold, der findes mellem de Danske, der beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Naar jeg ikke tør nægte, at Loven er glippet, gælder det navnlig den Del af den, som vedrører Styrelsesforholdene og Forholdet mellem de forskellige Grene af den danske Administration. Spørgsmaalet om, hvorledes det gaar med Udviklingen mellem Eskimoerne, derom kunne vi i dette Øjeblik intet sige, idet Erfaringerne jo endnu ikke foreligge. Først til Efteraaret, naar de Mænd, der ere deroppe, nu i Sommer ere vendte hjem, ville vi have Erfaringens Grundvold at bygge paa. Det Forhold, hvor man aabenbart har ment, at det er galt, er Forholdet mellem de forskellige Grene af Administrationen, mellem de Mennesker, der herhjemme have med Grønlands Styrelse at gøre. Der har man det Indtryk — det fremgaar ogsaa af Motiverne —, at vi mangle i disse Lovregler, i den Ordning, der nu finder Sted, den Enhed, som det viser sig, at man ikke kan undvære.

Saa har det Spørgsmaal rejst sig, hvilken Vej skal man gaa for at faa en bedre Ordning der? Under Finanslovens anden Behandling rejste det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) den Sag og spurgte: skulle vi gaa den Vej, at nedsætte en Kommission, eller skulle vi sende en enkelt Mand som Undersøger op til Grønland. Det ærede Medlem udtalte sig for det sidste, en Mand skulde sendes op og undersøge Forholdene grundigt og derefter stille Forslag til Forbedring. Jeg kan slutte mig til denne Opfattelse. Jeg tror ikke, det er rigtigt at overlade denne Sag til en ny Kommissionsbehandling. Det, der udkræves, hvis man ikke mener at kunne fortsætte i det Spor, man i Øjeblikket er inde paa, er netop, at man herhjemme fra sender en Mand op til Grønland, der skal sætte sig grundigt ind i Forholdene og derefter fremsætte For-

slag. Men i saa Fald afhænger ganske vist alt af to bestemte Ting. Den ene er, hvilken Mand man sender derop, hvilke Egenskaber han sidder inde med, og den anden er, hvilken Myndighed og hvilke Hverv der overdrages ham. Med Hensyn til den Mand, der skal sendes derop, er det nævnt af den sidste ærede Taler, og det har ogsaa været omtalt i Pressen, at man fra Regeringens Side tænkte paa en ganske bestemt Person. Jeg vil derom gerne sige, at hvis man vilde tage den Beslutning at udnævne den Mand, der har været Tale om, nærer jeg for min Del ingen Tvivl om, at det vil vække en pinlig Opsigt baade herhjemme og andre Steder. Men jeg skal ikke komme nærmere ind paa den Side af Sagen, det er et personligt Spørgsmaal, hvor det er Regeringens Sag at træffe Afgørelsen. Det er ikke dette Tings Ansvar, hvilken Udnævnelse der muligvis kommer til at foreligge. Ansvarer derfor vil komme til at hvile paa den Regering, der foretager Udnævnelsen. Det, vi kunne tale om her, er de mere almindelige Ting.

Der er først Spørgsmaalet om, hvilke Betingelser en saadan Undersøger skal være i Besiddelse af. Jeg ser ikke rettere end, at vi maa betragte dette som en ganske betydningsfuld Opgave. Det er ikke overordentlig mange Mennesker, der drejer sig om, men, som Forholdet er, er det derfor netop overkommeligt for den danske Stat at vise sig som en Mønsterstat i sit Forhold til denne Koloni. Og den første Fordring, jeg derfor synes, man maa stille til den Mand, der skal drage til Grønland, er, at han gaar derop besjælet af, at det vigtigste for os er at faa en human Ordning af Forholdet til Befolkningen, en Ordning, hvor vi først og sidst tænke paa den grønlandske Befolknings Interesser, paa Udviklingen af den, dens Velvære, saaledes at vi kunne sige, at vi have røgtet den Opgave, vi have paataget os overfor denne lidet udviklede Befolkning, paa en tilfredsstillende Maade. I Forbindelse hermed tror jeg imidlertid, at det vil have en ikke ringe Betydning, at denne Mand er en handelskyndig og forretningskyndig Mand. Den ærede Ordfører for Regeringspartiet (P. T. Nielsen) nævnedes før det betydelige Underskud, som Grønland figu-